Detta dokument är endast avsett som dokumentationshjälpmedel och institutionerna ansvarar inte för innehållet

►**B**

RÅDETS BESLUT

av den 12 december 2011

om Europeiska unionens anslutning till 2002 års protokoll till 1974 års Atenkonvention om befordran till sjöss av passagerare och deras resgods, med avseende på artiklarna 10 och 11

(2012/23/EU)

(EUT L 8, 12.1.2012, s. 13)

Ändrad genom:

		Officiella tidningen		
		nr	sida	datum
►**M1**	Rådets förordning (EU) nr 517/2013 av den 13 maj 2013	L 158	1	10.6.2013

▼B

RÅDETS BESLUT

av den 12 december 2011

om Europeiska unionens anslutning till 2002 års protokoll till 1974 års Atenkonvention om befordran till sjöss av passagerare och deras resgods, med avseende på artiklarna 10 och 11

(2012/23/EU)

EUROPEISKA UNIONENS RÅD HAR ANTAGIT DETTA BESLUT

med beaktande av fördraget om Europeiska unionens funktionssätt, särskilt artikel 81.1 och 81.2 a och c jämförd med artikel 218.6 a och 218.8 första stycket,

med beaktande av Europeiska kommissionens förslag,

med beaktande av Europaparlamentets godkännande, och

av följande skäl:

(1) 2002 års protokoll till 1974 års Atenkonvention om befordran till sjöss av passagerare och deras resgods (nedan kallat *Atenprotokollet*) är en viktig förbättring av bestämmelserna om transportörers skadeståndsansvar och skadestånd till passagerare vid befordran till sjöss.

(2) Atenprotokollet ändrar 1974 års Atenkonvention om befordran till sjöss av passagerare och deras resgods, och fastställer i artikel 15 att de båda instrumenten ska läsas och tolkas såsom ett enda instrument mellan parterna i protokollet.

(3) Artiklarna 10 och 11 i Atenprotokollet påverkar rådets förordning (EG) nr 44/2001 av den 22 december 2000 om domstols behörighet och om erkännande och verkställighet av domar på privaträttens område ([1]). Unionen har således exklusiv behörighet avseende artiklarna 10 och 11 i Atenprotokollet.

(4) Vid unionens anslutning till Atenprotokollet bör bestämmelserna om domstols behörighet i artikel 10 ha företräde framför unionens tillämpliga bestämmelser.

(5) Bestämmelserna om erkännande och verkställighet av domar i artikel 11 i Atenprotokollet bör emellertid inte ha företräde framför vare sig unionens tillämpliga bestämmelser, vars tillämpningsområde genom avtalet mellan Europeiska gemenskapen och Konungariket Danmark om domstols behörighet och om erkännande och verkställighet av domar på privaträttens område ([2]) har utvidgats till att omfatta Danmark, eller bestämmelserna i Luganokonventionen av den 16 september 1988 om domstols behörighet och om verkställighet av domar på privaträttens område ([3]) eller

([1]) EGT L 12, 16.1.2001, s. 1.
([2]) EUT L 299, 16.11.2005, s. 62.
([3]) EGT L 319, 25.11.1988, s. 9.

▼B

Luganokonventionen av den 30 oktober 2007 om domstols behörighet och om erkännande och verkställighet av domar på privaträttens område ([1]), eftersom syftet med tillämpningen av dessa bestämmelser är att säkerställa att domar erkänns och verkställs i åtminstone samma utsträckning som enligt Atenprotokollets bestämmelser.

(6) Atenprotokollet är öppet för ratifikation, godtagande, godkännande och anslutning för stater och för regionala organisationer för ekonomisk integration som utgörs av suveräna stater som har överlåtit behörigheten i vissa frågor som regleras i Atenprotokollet till dessa organisationer.

(7) Enligt artiklarna 17.2 b och 19 i Atenprotokollet får regionala organisationer för ekonomisk integration ingå Atenprotokollet.

(8) Förenade kungariket och Irland, på vilka protokoll (nr 21) om Förenade kungarikets och Irlands ställning, som fogats till fördraget om Europeiska unionen och fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen, med avseende på området med frihet, säkerhet och rättvisa är tillämpligt, kommer som en del av Europeiska unionen att vara bundna av artiklarna 10 och 11 i Atenprotokollet.

(9) I enlighet med artiklarna 1 och 2 i protokoll (nr 22) om Danmarks ställning, fogat till fördraget om Europeiska unionen och fördraget om Europeiska gemenskapens funktionssätt, deltar Danmark vad avser artiklarna 10 och 11 i Atenprotokollet inte i antagandet av detta beslut, och är inte bunden av det och omfattas inte av dess tillämpning i fråga om artiklarna 10 och 11 i Atenprotokollet. Danmark kommer endast att vara bundet som en separat fördragsslutande part.

(10) Merparten av Atenprotokollets bestämmelser har införlivats i unionsrätten genom Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 392/2009 av den 23 april 2009 om transportörens skadeståndsansvar i samband med olyckor vid passagerarbefordran till sjöss ([2]). Unionen utövade därmed behörighet i de frågor som regleras i den förordningen. Ett separat beslut om dessa bestämmelser håller på att antas parallellt med detta beslut.

(11) Medlemsstater som ska ratificera eller ansluta sig till Atenprotokollet bör om möjligt göra det samtidigt. Medlemsstater bör därför utbyta information om sina ratifikations- eller anslutningsförfarandena i syfte att i möjligaste mån förbereda den samtidiga deponeringen av ratificerings- eller anslutningsinstrumenten. Medlemsstater bör när de ratificerar eller ansluter sig till Atenprotokollet göra det förbehåll som ingår i IMO:s riktlinjer.

([1]) EGT L 339, 21.12.2007, s. 3.
([2]) EUT L 131, 28.5.2009, s. 24.

▼B

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

Europeiska unionens anslutning till 2002 års protokoll till 1974 års Atenkonvention om befordran till sjöss av passagerare och deras resgods (nedan kallat *Atenprotokollet*) godkänns härmed på Europeiska unionens vägnar vad gäller artiklarna 10 och 11 i det protokollet.

Dessa artiklar återges i bilagan.

Artikel 2

1. Rådets ordförande bemyndigas härmed att utse den eller de personer som ska ha rätt att deponera instrumentet för unionens anslutning till Atenprotokollet med avseende på artiklarna 10 och 11 i enlighet med artiklarna 17.2 c, 17.3 och 19 i protokollet.

2. Vid deponeringen av instrumentet för anslutning ska unionen lägga fram följande behörighetsförklaring:

"Europeiska unionens medlemsstater, med undantag av Konungariket Danmark i enlighet med artiklarna 1 och 2 i protokollet om Danmarks ställning, fogat till fördraget om Europeiska unionen och EUF-fördraget, har tilldelat unionen behörighet vad gäller frågor som omfattas av artiklarna 10 och 11 i 2002 års Atenprotokoll till 1974 års Atenkonvention om befordran till sjöss av passagerare och deras resgods och som faller under artikel 81 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt. Unionen utövade denna behörighet genom att anta rådets förordning (EG) nr 44/2001 av den 22 december 2000 om domstols behörighet och om erkännande och verkställighet av domar på privaträttens område.".

3. Vid deponeringen av instrumentet för anslutning ska unionen lägga fram följande förklaring till artikel 17a.3 i 1974 års Atenkonvention om befordran till sjöss av passagerare och deras resgods i dess ändrade lydelse enligt artikel 11 i Atenprotokollet:

▼M1

"1. Domar i frågor som omfattas av 2002 års Atenprotokoll till 1974 års Atenkonvention om befordran till sjöss av passagerare och deras resgods ska, när de fastställs av en domstol i Konungariket Belgien, Republiken Bulgarien, Republiken Tjeckien, Förbundsrepubliken Tyskland, Republiken Estland, Irland, Republiken Grekland, Konungariket Spanien, Republiken Frankrike, Republiken Kroatien, Republiken Italien, Republiken Cypern, Republiken Lettland, Republiken Litauen, Storhertigdömet Luxemburg, Republiken Ungern, Malta, Konungariket Nederländerna, Republiken Österrike, Republiken Polen, Republiken Portugal, Rumänien, Republiken Slovenien, Republiken Slovakien, Republiken Finland, Konungariket Sverige eller Förenade konungariket Storbritannien och Nordirland, erkännas och verkställas i en medlemsstat i Europeiska unionen i enlighet med Europeiska unionens relevanta regler på området.

▼B

2. Domar i frågor som omfattas av Atenprotokollet ska, när de fastställs av en domstol i Konungariket Danmark, erkännas och verkställas i en medlemsstat i Europeiska unionen i enlighet med avtalet mellan Europeiska gemenskapen och Konungariket Danmark om domstols behörighet och om erkännande och verkställighet av domar på privaträttens område.

3. Domar i frågor som omfattas av Atenprotokollet ska, när de fastställs av en domstol i en tredjestat

a) som är bunden av Luganokonventionen av den 30 oktober 2007 om domstols behörighet och om erkännande och verkställighet av domar på privaträttens område, erkännas och verkställas i medlemsstaterna i Europeiska unionen i enlighet med den konventionen,

b) som är bunden av Luganokonventionen av den 16 september 1988 om domstols behörighet och om verkställighet av domar på privaträttens område, erkännas och verkställas i medlemsstaterna i Europeiska unionen i enlighet med den konventionen.".

4. Den eller de personer som har utsetts i enlighet med punkt 1 i denna artikel ska när instrumentet för unionens anslutning till Atenprotokollet deponeras göra det förbehåll som ingår i IMO:s riktlinjer med avseende på artiklarna 10 och 11.

Artikel 3

Unionen ska deponera sitt instrument för anslutning till Atenprotokollet med avseende på artiklarna 10 och 11 senast den 31 december 2011.

Artikel 4

Medlemsstaterna ska inom rimlig tid och om möjligt senast den 31 december 2011 vidta de åtgärder som krävs för att deponera instrumenten för ratifikation av eller anslutning till Atenprotokollet.

▼B

BILAGA

ÖVERSÄTTNING

BILAGA ARTIKLARNA 10 OCH 11 I 2002 ÅRS PROTOKOLL TILL 1974 ÅRS ATENKONVENTION OM BEFORDRAN TILL SJÖSS AV PASSAGERARE OCH DERAS RESGODS

Artikel 10

Artikel 17 i konventionen skall ersättas med följande:

”Artikel 17

Behörig domstol

1. Talan enligt artiklarna 3 och 4 i denna konventionen skall, enligt kärandens val, väckas vid någon av nedanstående domstolar, under förutsättning att domstolen ligger i en fördragsslutande stat och, om flera domstolar i staten är behöriga, statens nationella lagstiftning om laga domstol följs:

a) Domstol i den stat där svaranden är varaktigt bosatt eller har sin huvudsakliga rörelse.

b) Domstolen för avgångs- eller bestämmelseorten enligt befordringsavtalet.

c) Domstol i den stat där käranden har sitt hemvist eller är varaktigt bosatt, om svaranden har ett driftställe för sin rörelse i staten och är underkastad dess domsrätt.

d) Domstol i den stat där befordringsavtalet ingicks, om svaranden har ett driftställe för sin rörelse i staten och är underkastad dess domsrätt.

2. Talan enligt artikel 4a i denna konvention skall, efter kärandens val, väckas vid någon av de domstolar där talan enligt punkt 1 kan väckas mot bortfraktaren eller den utförande transportören.

3. Efter den händelse som orsakade skadan kan parterna avtala att skadeståndstalan skall väckas inom någon annan jurisdiktion eller hänskjutas till skiljedom.”.

Artikel 11

Följande artikel skall läggas till som artikel 17a i konventionen:

”Artikel 17a

Erkännande och verkställighet

1. En dom som har meddelats av en domstol som är behörig enligt artikel 17 skall, om den är verkställbar i den stat där den meddelades och har vunnit laga kraft, erkännas av andra fördragsslutande stater utom om

a) domen erhållits med svikliga medel, eller

b) svaranden inte fått skäligt rådrum och rimlig möjlighet att föra sin talan.

▼B

2. En dom som erkänns i enlighet med punkt 1 skall vara verkställbar i varje fördragsslutande stat så snart statens formella krav för verkställigheten har uppfyllts. De formella kraven får inte medge någon omprövning i sak av målet.

3. En fördragsslutande stat får tillämpa andra bestämmelser om erkännande och verkställighet av domar, om tillämpningen av dessa bestämmelser leder till att domar erkänns och verkställs i minst samma utsträckning som i enlighet med punkterna 1 och 2.”.